

Z Dodatki kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego Excelencya c. k. Namiestnik mianował koncepistę dyrekcji funduszów indemnizacyjnych *Grzegorza Dniestrzańskiego*, tudzież konceptowych praktykantów Namiestnictwa *Hermana Löbla* i *Franciszka Ksawerego Sobolewskiego* prow. koncepistami Namiestnictwa.

Lwów, 31. maja 1864.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższym pismem odręcznym z 27. maja r. b. mianować najtaskawiej wiceprezydenta Namiestnictwa i tymczasowego szefa Namiestnictwa czeskiego, *Ryszarda hr. Belcredi* Namiestnikiem Czech.

Ministerstwo sprawiedliwości nadało opróżnioną przy wyższym sądzie krajowym we Lwowie posadę zastępcy nadprokuratora państwa zastępcy prokuratora państwa *Julianowi Garbowskiemu*.

Ministerstwo sprawiedliwości mianowało adjunkta urzędu powiatowego *Ferdynanda Świtalskiego* i adjunktów sądowych *Karola Lidla* i *Modesta Piaseckiego* zastępcami prokuratora państwa, a mianowicie pierwszego dla Sambora, drugiego dla Stanisławowa a trzeciego dla Lwowa.

Ministerstwo sprawiedliwości mianowało adjunkta urzędu powiatowego *Jana Salskiego* sekretarzem rady przy tarnowskim sądzie obwodowym.

Ministerstwo finansów podaje do wiadomości, że ogólna suma drobnych pieniędzy papierowych, które z końcem kwietnia 1864 znajdowały się w obiegu, wynosiła 5,961.564 zł. w. a.

Część nieurzędowa.

Lwów, 2. czerwca.

I dziś jeszcze nie ma pewnych wiadomości o rezultacie posiedzenia konferencji londyńskiej z 28. z. m., a natomiast obiegają rozmaite domysły co do prawdopodobnego zachowania się obudwu niemieckich i innych mocarstw konferencyjnych. Gazecie Kolońskiej potwierdzają z Berlina, że Austria i Prusy będą w pierwszej linii występować za niezawisłością obudwu Księstw w całości, i że nie może być mowa o samowolnem rozrządzeniu północną częścią Szleswiku ze strony mocarstw neutralnych. Załatwienie tej sprawy będzie przedmiotem obrad na konferencji, i tylko w pewnym wypadku może nastąpić zamiana Lauenburga za północną część Szleswiku. Pytania, jakie warownie wypadłoby zakładać niezawisłemu państwu Szleswik-Holsztynowi na swoim terytorium, nie mogą rozstrzygnąć mocarstwa neutralne, lecz własny ich rząd i związek niemiecki. Jeżeli gabinety neutralne chcą zapewnić Danii silną pozycję, niechaj się zgodzą na projekt pruski, ażeby zneutralizować to państwo tak jak Belgię. Północno-niemieckie granicy od Danii nie potrzebują żadnych fortyfikacji, ale musiano je zabezpieczyć od wypadków, jakie mogłyby nastąpić przez wyładowanie znaczniejszych sił po bokach pozycyi armii niemieckiej; słowem potrzebna jest należyta ochrona wybrzeży niemieckich.

Donosiliśmy już, w jaki sposób oświadczył się Lord John Russell w parlamencie angielskim o sprawie duńskiej i polskiej. Otóż *La France* uważa te oświadczenia za wielce ważne, gdyż pokazuje się z nich, że Anglia nie myślała nigdy o zdobyciu oręża za Polską lub Danią. Co do samej Polski zresztą sędzi rzeczony dziennik francuski, że nie jestto ani politycznie ani wspaniale zachęcać powstania i pobudzać lud do bezowocnej walki, jeżeli postanowiło się z góry nieudzielić mu żadnej pomocy. Los Polski może być polepszony tylko powszechnem uregulowaniem spraw europejskich i dla tego potrzebny jest kongres, ponieważ wojna jest niepodobna.

Z Londynu dowiaduje się *Jen. kor.*, że w tamtejszych kołach dyplomatycznych uważają istotnie gabinet Palmerstona za wielce zagrożony, i utrzymuje się nawet zdanie, że ministerstwo Whigów niedoczekając się rozwiązania sprawy niemiecko-duńskiej.

W Kobergu rozpoczął sejm krajowy na dniu 30go z. m. swoje posiedzenia i zażądał jednogłośnie przedłużenia nowej ustawy druku. Również jednogłośnie uchwała przystąpiła izba do podpisanego już przez pojedynczych członków zastrzeżenia niemieckich reprezentacji krajowych w sprawie Szleswik-Holsztynu z dalszym protestem przeciw zamierzonemu podziałowi Szleswiku.

W turyńskiej izbie deputowanych oznajmił prezydent ministrów Minghetti na posiedzeniu z 31go z. m., że wydana została pod korzystnymi warunkami pożyczka w sumie 200 milionów fran-

ków. — *Monitor* paryżki z 31go z. m. podaje urzędową depezę z Rzymu z doniesieniem, że dniem przedtem zaczął już Ojciec św. znowu udzielać posłuchania, i że stan zdrowia jego zupełnie jest pomyślny.

Podług wiadomości prywatnej z Petersburga nastąpi odjazd Cesarza rosyjskiego i Cesarzowej z Carskiego Sioła na dniu 7., a przybycie ich do Poczdamu na dniu 9. czerwca. Ztamtąd udadzą się Ich Mości Cesarstwo dnia 11. czerwca na Darmsztadt do Kissingen, gdzie staną 14. czerwca. Ztamtąd pojedzie Cesarz na dwa dni do Sztutgardy dla odwiedzenia swojej siostry, Wielkiej Księżny Ołgi, i powróci potem do Kissingen, gdzie zabawi aż do początku lipca. Ponieważ celem podróży Cesarzowej jest tylko kuracya, przeto będzie jej towarzyszyć tylko mała świta i nie będzie żadnego uroczystego przyjęcia. Książę Gorczakow opuści Petersburg w kilka dni po odjeździe Cesarza, i uda się wprost do Kissingen, gdzie zabawi tak długo, jak Cesarz. *Journal de St. Petersbourg* ogłasza dekret cesarski, który zażąda do wywozowe od szmat z 60 na 30 kopijek od puda.

Depesze z Algeryi ogłoszone w *Monitorze* paryżkim donoszą, że prowincya Konstantine jest zupełnie spokojna, a jenerałowie Deligny i Youssuf działają teraz w prowincyi Oran.

Monarchia Austriacka

Lwów, 2. czerwca. Jego Excelencya c. k. Namiestnik komenderujący jenerał fml. hrabia *Mensdorff-Pouilly* wyjechał dziś rano ze Lwowa dla zwiedzenia wschodnich obwodów Galicyi i Bukowiny.

Kraków, 31. maja. (*Doniesienia z Królestwa Polskiego.*) *Krak. Żig.* pisze co następuje: *Gaz. Narod.* donosi, że mieszkający w Warszawie pułkownik Hauke, dyrektor teatru wyzwał na pojedynkę pana Pawliszczew, głównego redaktora *Dzienia Pow.* ponieważ tenże w jednym z artykułów obraził jego krewnego, dowódcę powstańców Bosaka, vulgo hrab. Hauke, utrzymując, że pochodzi z rodziny cygańskiej. (Sam pułkownik nie uczuł się tem obrażonym?) O pozwolenie do pojedynku udano się do Namiestnika hr. Berga, który w tym względzie zasięgnął instrukcji z Petersburga. Na czem się ta sprawa skończyła, nie wie dziennik rzeczony.

Od dawna już nie słyszano nic o tak zwanym naczelniku miasta Warszawy, ale przed kilkoma dniami pojawiła się znowu proklamacya z jego podpisem, w której wyrzuca Warszawianom, że kobiety ubierają się w jasne kolory, a mężczyźni w kapelusze cylindrowe. Gdybyśmy tej proklamacyi nie znajdowali w innym dzienniku, sądziłibyśmy, że ktoś robi sobie żart rozszerzaniem tej przemowy. Zresztą nawet organa polskiego stronnictwa ruchu potępiają tę manifestacyę, gdyż jak utrzymują pobudka w takich rzeczach, po tak długim milczeniu wydaje się zbyt drobiazgową.

Wydawana w Lipsku *Ojczyzna*, przedstawiając w artykułach wstępnych upadek powstania, i odsuwając wszelką nadzieję pomocy z zagranicy, wzywa jednocześnie do dalszego prowadzenia walki. Zamieszcza bowiem ustęp z odpowiedzi „jenerała“ Bosaka na przedstawienie „obywateli żołnierzy“ z Polski, datowane z dnia 21. maja, w którym zachęca do wytrwałości. Jak wiadomo, Bosak jeszcze przed kilkoma tygodniami udał się z Polski za granicę, napomina więc swoje „wojska“ do wytrwałości, podczas gdy sam przeniósł się w miejsce bezpieczne.

Wiedeń, 31. maja. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) *Najjaśn. Pan* przyjmował wczoraj przed południem deputacyę protestanckiego synodu, która składała podziękowanie za autonomię udzieloną wyznaniu ewangelickiemu. — Jej Mość Cesarzowa *Maryja Anna* odjechała 27. b. m. z Pragi do swojej rezydencji letniej w Stra. — Arcyksiążę *Albrecht* z córkami swemi odwiedzał 28. b. m. Arcyksięcia *Karola Ludwika* w Gracu, a wieczorem tego dnia odjechał do Wiednia. — Arcyksiążę *Karol Ferdynand* odjechał 28go b. m. z Berna do Pragi, zkąd uda się na kuracyę do Karlsbadu.

Syn Wicekróla egipskiego, *Osman Bej* przybył 27go b. m. w powrocie z Paryża, gdzie zostawał przez kilka lat na wychowaniu w pensyonacie, do Temeszwaru, zkąd udaje się na Gałacz do Konstantynopola.

Posel turecki w Wiedniu, książę *Kallinachi* wyjeżdża temi dniami za urlopem do Paryża. — Na czas czterotygodniowego urlopu ministra policyi barona *Mecsero* obejmie szef sekcyjny p. *Martinec* zarząd ministerstwa policyi.

(*Obwieszczenie bankowe.*) Dyrekcya uprzyw. austriackiego banku narodowego wydała pod dniem 27. maja następujące obwieszczenie: „Dnia 27. czerwca 1864 odbędzie się dla sprzedaży obudwu młynów eraryalnych w Nowym Sączu w Galicyi w kameralnym urzędzie ekonomicznym w Starym Sączu licytacya, przyczem przyjmowane będą także pisemne oferty.

Cena wywołania wynosi co do niższego młyna nr. 394 wraz z placem do budowania i gruntem ornym objętości 1 morga i 435 sążni kwadr. . . . 8917 zł. 2 c.
co do wyższego młynu z placem do budowania i gruntem ornym objętości 199 sążni kwadratowych 7077 zł. 75 c.
Razem . . . 15.994 zł. 77 c.

Szczegółowe warunki sprzedaży przegladnac można u wspomnionego urzędu ekonomicznego w zwykłych godzinach urzędowych, przyczem wolno będzie kompetentem do kupna oglądać także przeznaczone do sprzedaży objekta.

Francya.

Paryż, 30. maja. (Różne wiadomości.) *Constitutionnel* zamieścił artykuł o sprawach tunetańskich, w którym stara się dowieść, iż powstanie upada i spokojuść wkrótce przywrócona będzie. Francya granicząc z rejencyą tunetańską, działa ku pojednaniu stron i korzysta z wpływu swego w Stambule, ażeby Portę otomańską nakłonić do postępowania dążącego ku zgodzie i pojednaniu.

Zaledwo prawo o koalicji robotników fabrycznych i rzemieślniczych w ciele prawodawczem przyjęte zostało, wybuchły zaraz koalicje w niektórych miastach francuzkich. W Tours prefektura ogłosiła, iż w mieście tem znajdzie się robota dla 200 cieśli zamiejscowych, miejscowi bowiem robotnicy odmówili roboty, nie mogąc zgodzić się z przedsiębiorcami budowl. Spokojuść publiczna nie była nigdzie przerwana.

Królestwo Polskie.

Podajemy dziś z *Dzien. Powsz.* dalszy ciąg środków użytych ku przytłumieniu powstania, a mianowicie środków użytych na prowincyi: Królestwo Polskie, z wyjątkiem gubernii Augustowskiej, rozdzielone zostało na 12 oddziałów wojennych, pomiędzy którymi 6 głównych, a 6 zostających na prawach głównych oddziałów; oddziały na 36 powiatów, a prócz tego na okręgi.

W miastach gubernialnych i niektórych powiatowych mianowani zostali wojenni policmajstrowie.

Naczelnicy wojenni opatrzeni zostali oddziałami instrukcyjami. Oficerom żandarmskim, znajdującym się na drogach żelaznych, dano również oddzielne instrukcje.

Pod zwierzchnictwem wojenno-powiatowych naczelników zostaje: cała władza cywilna w powiatach i wszystkie wojska tam rozlokowane.

Wojska rozstawione są na punktach strategicznych i połączone między sobą przez oddziały ruchome, wysyłane w celu administracyjnym dla podtrzymania dachu mieszkańców kraju, oraz przez oddziały partyzanckie wyprowadzane dla wykrycia band.

Tym sposobem wojska pokryły gęstą siecią cały kraj, zachowawszy wojenny swój charakter i ład organiczny.

Dla bardziej swobodnego ruchu naszych oddziałów i przeszkodzenia buntownikom ukrywania się w niedostępnych lasach, porobiono prawie wszędzie szerokie przeręby.

Same drogi żelazne zastłonięto od niespodziewanego napadu z lasów przez takie przeręby, tam, gdzie lasy dotykały do drogi bliżej, aniżeli na strzał karabinowy.

Powiększono prawa wojennych naczelników oddziałów, którzy wprzód mając prawo życia i śmierci, nie mieli praw deportowania i zesłania; lecz przedstawiali sprawy o ulegających zesłaniu do decyzji audytoryatu polowego, zkad wydarzała się zwłoka w rozstrzygnięciu spraw, a więzienia napróżno napełniały się obwinionymi.

Nadano naczelnikom oddziałów prawa sądenia w miejscu, wojennym sądem polowym przywódców band rozbójniczych i cudzoziemców wszelkiej narodów schwytanych z bronią w reku.

Należono kontrybucje na wszystkie miasta i miasteczka, z wyłączeniem wsi, w stosunku 3% od wartości nieruchomości.

Polecono naczelnikom wojennym, niezawisłe od karania osobistego uczestników buntu, nakładać jeszcze i karę pieniężną na ich majątki.

W ogóle kary pieniężne, nakładane tak na indywiduala, jak na miasteczka i nawet na całe terytoria w pewnej przestrzeni za dopuszczenie się jawnych morderstw i innych gwałtów, wywierają nader pomysłny wpływ, i stanowią jeden ze skuteczniejszych środków zarządu wojenno-policyjnego.

Wszyscy bez wyjątku obywatele obowiązani są bezzwłocznie zawiadamiać najbliższych naczelników wojennych o rozlokowaniu i przechodzie band buntowniczych pod zagrożeniem oddania pod sąd wojenny i nałożenia kary pieniężnej.

Mieszkańcy miasteczek i wsi obowiązani są do solidarnego poręczenia jeden za drugiego, i za samowolne wydalenie się jednego z nich wszyscy ulegają karze pieniężnej.

Oprócz tego za samowolne wydalenie się mieszkańców podlegają karze pieniężnej wójci gmin, burmistrz i sołtysi.

Straż wiejska wszędzie jest urządzana z powodzeniem. Należącym do niej, równie jak i każdemu za ujęcie każdego uzbrojonego buntownika wyznacza się nagroda od 5 do 10 rs., a nieuzbrojonego od 3 do 5 rs. Oprócz tego szczególnie odznaczający się nagradzani są medalami złotymi i srebrnymi za waleczność i gorliwość na wstawkach św. Jerzego i św. Anny.

Zaprowadzono surowe środki co do wydawania paszportów na wydalenie się z miejsc zamieszkania obywatelom i ludności miejskiej. Jeden z najważniejszych obowiązków naczelników wojenno-powiatowych polega na przestrzeganiu, iżby nikt z mieszkańców bez najniezbędniejszej potrzeby nie wydalal się z miejsca swego zamieszkania, skutkiem czego wydawanie paszportów w powiat, albo z takowego, dokonywa się z najściślejszą oględnością.

Zabroniony został przywóz z zagranicy: kos. rzezaków, kozuchów i w ogóle wyrobów flanelowych i wełnianych różnego gatunku jako dostępnego z powodu swej ceny, dla włóczęgów ukrywających się przez zimę w lasach.

Same środki komunikacji rewolucjonistów między sobą przecięte zostały zniesieniem w 26 powiatach 952 stacyi poczt tajemnych. Aby poczty tego rodzaju nie mogły się tworzyć na nowo, w wielu większych majątkach i fabrykach zaprowadzone zostały wykazy koni, i istnieją kontrole co do ich używania.

Organ rządowy w Warszawie *Dzien. Powsz.* zyskal inny kierunek i innego ducha, inną redakcyę. Zakazywany przez władze podziemną pod kierunkiem dobrze myślącej redakcyi wyszedł zwycięzko z walki z żywiołem nienawistnym, wykazał narodowi całą kłamliwość działań stronnictwa rewolucyjnego, skłonił go do patrzenia się na sprawę oczyma prawdy, i doszedł do tego, że go zaczęli rozechwytywać ci nawet, którym rewolucyoniści grozili za to śmiercią. Dziennik przy przemianie redakcyi miał tylko trzech stałych współpracowników i około 600 prenumeratorów, i to głównie urzędowych; obecnie liczy on przeszło 20 współpracowników oprócz znacznej liczby korespondentów i przeszło 3000 prenumeratorów, których liczba zwiększa się prawie codziennie.

Drukarnie, litografie, fotografie, księgarnie, biblioteki do czytania itp. miejsca poddano w całym kraju, poczynając od Warszawy, pod nadzór najściślejszy i cenzure.

Ale więcej nad wszystko przyczynilo się do zniesienia band w lasach dobroczynne postanowienie namiestnika, aby buntownicy, którzy dobrowolnie stawiają się do naczelników wojennych z bronią w reku i oświadczą żal z powodu swego obfędu, osiedlani byli w miejscach zamieszkania bez żadnej kary. Wieść o tem jakby lotem ptaka rozniosła się po kraju, przedarła się w najoddalsze gestwiny lasów i przywołała ztamtąd zbłąkanych, którzy prawie codziennie dziesiątkami stawiają się przed zwierzchnością, zdając się na łaskę.

Wszystkie te środki nie mogłyby przynieść takich świetnych rezultatów, gdyby naczelnicy wojenni nie działali łącznie i energicznie, kierowani jedną instrukcyą, wypływającą z jednego źródła — zarządu generał-policmajstra.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 25. maja. (Aresztowania.) D. 22. b.m. po rogach wszystkich ulic rozlepiono następujący plakat rządowy:

Moniteur zjednoczonych księstw rumuńskich. Dodatek nadzwyczajny. Bukareszt, 10. maja.

Ministryum spraw wewnetrznych.

Rząd był od pewnego czasu zawiadomiony o istnieniu karygodnych przedsięwzięć przeciw unii, i panującemu księciu, na czele których stali ludzie ambitni, od pięciu lat utrzymujący Rumunie w zamieszaniu i rozterce. Te przedsięwzięcia miały na celu spowodować z jednej strony przez powstanie w kraju upadek księcia Aleksandra Jana I., z drugiej strony przez usiłowania na zewnątrz zerwanie unii, i mianowanie dwóch księząt w Bukareszcie i Jassach.

Najgłówniejszym agentem kilku tych złych obywateli był Dr. Dymitr Lambert, lekarz metropolii i w szpitalu Brankovano w Bukareszcie. Ten lekarz przeszło od roku podróżował ciągle za granicą: w ostatnim czasie znajdował się w Konstantynopolu, zkad za pośrednictwem swojej żony, która tu zostawała, utrzymywał w kraju ciągłą korespondencyę.

Minister spraw wewnetrznych zawiadomiony o bliskim powrocie pana Lambert do Bukaresztu, wydał wcześniej rozkaz prefektom mającym siedziby wzdłuż Dunaju, aby ściśle przegladneli jego papiery. Prefekt w Vlasca pan Basile Bucseneseu oględnie i skutecznie wypełnił to zadanie.

Wczoraj za przybyciem do Giurgewo, Dr. Lambert został wezwany do pokoju na komorze, i tamże prefekt w obecności kilku świadków prosił go o wydanie papierów, które ma przy sobie.

Z początku zaprzeczał jakoby posiadał papiery, później jednak wydobyl z kieszeni paczkę w zamiarze otwarcia jej i połknięcia kilku listów. Prefekt niedopuscił tego, lecz wzięwszy papiery włożył je do koperty, która opatrzona została pieczęciami jego i pana Lambert. Tego ostatniego puszczoneo na wolność dla udania się w dalszą drogę do Bukaresztu.

Paczka listów zaadresowana do ministra spraw wewnetrznych została otworzona przez tegoż w obecności kilku świadków i sekretarza konsulatu greckiego, pod którego protekcyą pan Lambert chce zostawać.

Rezultat przejrzenia papierów o ile w tej chwili może być podany do wiadomości publicznej, konstatuje jako cel przedsięwzięcia karygodnego, detronizowanie księcia Aleksandra Jana, zerwanie unii, i mianowanie kajmakama dla każdego z księstw za pośrednictwem zagranicy. Pan Konstanty Jerzy Soutzo, były minister-ojciec deputowanego izby Jerzego Konstantego Soutzo, był prezydentem na kajmakama Wołoszczyzny.

Hamburg, 31. maja. Dzisiejsza Börsenhalle przynosi następujący telegram z Kielu: Dziś po południu odjechał Książę Fryderyk do Berlina i na zamek Dolzig.

Hamburg, 13. maja. (Telegram z Presse). Podług wiadomości z Kopenhagi z dnia wczorajszego panuje w tamtejszych kołach decydujących usposobienie nieprzychylnie pojednaniu, i prasa półurzędowa przemawia bardzo namiętnie.

London, 31. maja. (Telegram z Presse). Mocarstwa neutralne zaproponowały na szóstym posiedzeniu konferencji linię rzeki Szlei do podziału Szleswiku, i to z tym wyraźnym warunkiem, ażeby w odstąpionym Szleswik-Holsztynie nie zakładano żadnego portu związkowego i żadnej twierdzy związkowej.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. czerwca.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. czerwca.

Hotel George: PP. Niezabitowski Włodz, z Uherzec. — Kęplisz Marc., z Artasowa. Hotel europejski: Urbanski Wład., z Słobudki. — Müller Nekarsfeld L., z Poznanki hetmańskiej.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. czerwca.

PP: Hr. Łoś Franciszek, do Bortkowa. — Rozański Felix, do Palecznic. — Korezyński Juliusz, do Polski. — Radziejowski Edw., do Dikowic. — Jasiński Józef, do Zabolowa.

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: „Wanda“, opera romantyczna w 3 aktach. Jutro teatr polski: „Szlachectwo duszy“, komedia w 3 aktach przez Chęcińskiego. — Trzeci występ gościnnie pana J. Rychtera.

Dn. 1. czerwca 1864 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym dwa następujących pięć liczb:

25. 21. 66. 79. 24.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 11. i 22. czerwca 1864 r.

Kurs lwowski.

Dnia 1. czerwca.

Table with 4 columns: Item, gotówka (zl., c.), towarem (zl., c.). Includes items like Dukat holenderski, Dukal cesarski, Polimperył zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, etc.

Telegrafowauy kurs wiedeński.

Dnia 1. czerwca.

Table with 3 columns: Item, złr., kr. Includes 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. maja.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes A. Państwa, W austr. wal. po 5%, Z pożyczki narod. z proc., etc.

Table with 3 columns: Obl. ind. państw., Item, pien., towar. Includes Banatu Tem., Kroacy i Sławonii, Galicyi, etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes Z klauzula wylos. w r. 1867, Lomb. wen. pożycz. z r. 1859, Dług Tyrolu, etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes E. Stan oblig. domestykaln., Po 3% za 100 zł., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes 2. Akcje. (Za sztukę.) Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu po 200 zł., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes 3. Obligacje z prawem pierwszeństwa., Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes Kolej Bustradzka po 500 zł. m. k., Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górń. po 200 zł. w. a., Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes 4. Listy zastawne. (za 100 zł.) Banku (6let. z r. 1857 po 5%, 10let. „ 1857 po 5%), etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa., Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes Kolej Gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes 6. Losy. Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes Weksle. (Na 3 miesiące.) Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., etc.

Table with 3 columns: Item, pien., towar. Includes Kurs złoty. Dukaty ces. men., etc.